

[Finansministeren]

selvfølgelig ske i et samvirke med de offentligt ansattes organisationer.

Jeg vil derefter komme med nogle få bemærkninger til ordførerne for venstre og konservative.

Jeg tror faktisk, det må være lidt trist at være borgerlig i Danmark i dag. Venstre og konservative forsøger at fremtræde som forenede borgerlige partier, sådan som vi har hørt det her i dag, forenede partier, men i hvert fald uden en fælles politik, ja, måske uden en politik. Vi har i måneder efterlyst et reelt alternativ til regeringens politik, hver gang de to partier har sagt, at regeringens politik er utilstrækkelig og forkert. Vi har spurgt forgæves, og vi har heller ikke i dag ved afslutningsdebatten fået løftet sløret – jeg vil snarere sige: tværtimod.

I stedet for en politik måtte vi og de borgerlige vælgere høre, hvorledes såvel hr. Christophersen som hr. Poul Schlüter i bedste boulevardpressetil søger at bringe debatten væk fra en debat om politiske standpunkter med udgangspunkt i en holdning over til at være en persondebat og en debat, som bygger på en påstand om, at regeringen mangler handlekraft. Det sidste behøver vi ikke at bruge mange ord på. Folketingsårets resultater tilbageviser i sig selv påstanden om manglende handlekraft. Personhøtzen troede vi egentlig at de to partier havde overladt til hr. Ellemann-Jensen og hr. Gammelgaard, men jeg forstår, at mangel på stof til dagens debat er så udtalt, at også partilederne er faldet for fristelsen til at tage del heri. Vi har måttet opleve en hr. Poul Schlüter, der giver statsministeren valget mellem enten at være skamløs eller naiv, for straks efter at meddele, at naiv er statsministeren i hvert fald ikke.

Jeg synes faktisk, det er sølle, og jeg synes ikke, det tjener de to partier til ære. Jeg tror, det skader respekten for folketinget. Jeg tror, det skader alle politikere, hvis debatten fra folketingets talerstol skal ændres fra en politisk debat med udgangspunkt i holdninger til en debat om personer.

Jeg vil tro, at såvel venstre som konservative vil svare, at de jo har lagt en politik frem, og hertil må jeg sige: ja, det er da rigtigt, at vi har modtaget to beslutningsforslag fra venstre, og jeg vil da ikke benægte, at de giver os en vis vejledning i venstres tankegang, de giver os en vis vejledning i, hvad det er for nogle besparelser, venstre vil lave,

med karensdage og lægeafgift og sådanne ting. Men jeg vil godt skynde mig at tilføje, at de efterlader nu flere spørgsmål, end de besvarer. Det har vi sagt til venstre nogle gange i dette folketingsår, uden at det er lykkedes for os at få venstre til at konkretisere det mere.

Når der er behov for det, så skyldes det bl. a., at det ene beslutningsforslag, som vedrører de kommunale udgifter, slutter med at sige, efter at man har ridset en hel masse punkter op: dette tror vi fører til en udgiftsbegrænsning på 3,2 mia kr. Ja vel, men hele venstres økonomiske argumentation har gået på, at man skal have uændrede kommunale udgifter fra 1980 til 1981, og det ville nu altså forudsætte udgiftsbegrænsninger i størrelsesordenen et sted mellem 5 og 6 mia kr. Vi har ikke fået svar på differencen, og vi har heller ikke fået svar på, om det virkelig er venstres reelle holdning, at de er indstillet på at tage også det meget betydelige antal direkte afskedigelser i den kommunale sektor, som vil følge af en så voldsom opbremsning af de kommunale udgifter.

Jeg tror, det i den sammenhæng kunne være nyttigt, at man også fra partiet venstre fulgte en lille smule med i, hvor besværligt det er at gennemføre den meget stramme, meget dramatiske begrænsning i de offentlige udgifter, som regeringen har lagt op til. Vi skal videre, men vi skal videre på en måde, der ikke ødelægger vort samfund.

Jeg kunne fortsætte længe med venstres beslutningsforslag, det skal jeg lade være med, men vi har først og fremmest nogle store tal bunket op med nogle overskrifter på. Det gælder bl. a. de 1,3 mia kr. på socialministeriet. Ja vel, nu ved vi, at det i hvert fald ikke må ske med udgangspunkt i gennemførelse af en socialindkomst. Vi oplevede også holdningen til indtægtsreguleringen af folkepensionen, og derfor kan vi godt have en alvorlig frygt for, hvordan venstre vil lave udgiftsreduktioner i socialektoren på 1,3 mia kr. Jeg kunne fortsætte til arbejdsministeriets område, som hr. Bertel Haarder talte om før. Ja vel, der står nogle overskrifter, men hvordan de bliver til 1,7 mia kr., ved folketinget i dette øjeblik intet om.

Hvis jeg så vender mig til det konservative folkeparti, så er det også rigtigt, at vi har modtaget et materiale her, som skulle sikre en ændring i den økonomiske politik. Jeg vil